

1. ΑΝΩ ΤΩΝ 65 ΕΤΩΝ

Μέσο: ΠΑΤΡΙΣ ΠΥΡΓΟΥ

Ημ. Έκδοσης: . . .03/07/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .05/07/2019

Σελίδα: 40

Άνω των 65 ετών!

Η Ελλάδα είναι πλέον γερασμένη καθώς το 22% σχεδόν των κατοίκων της είναι πλέον άνω των 65 ετών και το ποσοστό των 85+ εγγίζει το 3.5% (μόλις 0.04% το 1951).

Ταυτόχρονα για πρώτη φορά στη δημογραφική ιστορία μας, ο πληθυσμός των ατόμων ηλικίας 0-14 ετών από τα τέλη της δεκαετίας του 1990 υπολείπεται αυτού των 65 ετών και άνω (το 2018 οι 65 ετών και άνω είναι κατά 800.000 περισσότεροι από τα άτομα 0-14 ετών).

Πρόκειται για στοιχεία έρευνας του Βύρωνος Κοτζαμάνη, καθηγητή Δημογραφίας και Δ/ντή του Εργαστηρίου Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας που δημοσιεύθηκαν στο 35ο τεύχος των «Δημογραφικών Νέων» με τίτλο «Ελλάδα, δημογραφικές εξελίξεις και δημογραφικές προκλήσεις» που εκδίδεται από το ΕΔΚΑ.

Έχουμε ταυτόχρονα, αναφέρεται στην δημοσίευση αυτή, μια υπερ-συγκέντρωση του πληθυσμού σε ένα εξαιρετικά περιορισμένο τμήμα της συνολικής επιφάνειας της χώρας μας καθώς σχεδόν 3 στους 4 κατοίκους ζουν πλέον στις μητροπολιτικές πε-

ριοχές Αθηνών και Θεσσαλονίκης και σε μια δεκάδα

μεγάλων αστικών κέντρων (και την άμεση περιφέρειά τους), οι δε

τάσεις εξόδου από τα αστικά κέντρα δεν πρόκειται να αλλάξουν ριζικά τον πληθυσμιακό χάρτη της Ελλάδας τις άμεσες επόμενες δεκαετίες.

«Η μείωση της γαμπιλότητας και της γεννητικότητας/γονιμότητας, η αύξηση των εκτός γάμου γεννήσεων και των διαζυγίων και η ανάδειξη νέων μορφών συμβίωσης (βλ. σύμφωνα συμβίωσης) συρρικνώνουν όχι μόνον τον αριθμό των πολυμελών και των διευρυμένων νοικοκυριών αλλά και αυτόν των πολυτέκνων οικογενειών καθώς οι τρίτες και τέταρτες γεννήσεις από το 15% και 25% του συνόλου των γεννήσεων στις αρχές της δεκαετίας του '50, αποτελούν σήμερα αντίστοιχα το 10% και 8%.

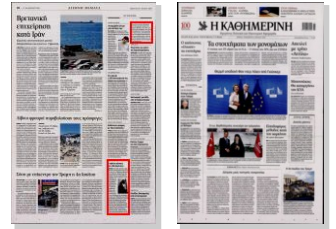
Η μικρή σε μέγεθος πυρηνική οικογένεια που προκύπτει από γάμο είναι μεν κυρίαρχη ακόμη, το ποσοστό όμως των ζευγαριών που συμβιώνουν χωρίς γάμο αυξάνεται σταθερά, όπως αυξάνεται τόσο το ποσοστό των παιδιών που ζει με γονείς που δεν έχουν ποτέ παντρευτεί όσο και οι συμβιώσεις με σύμφωνο οι οποίες ξεπερνούν πλέον τις 4.000 (μία συμβίωση σχεδόν ανά 10 πρώτους γάμους)» αναφέρει ο κ. Κοτζαμάνης.

2. Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΗΣΗΣ ΚΑΙ Η ΘΝΗΣΙΓΕΝΕΙΑ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . .05/07/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .05/07/2019

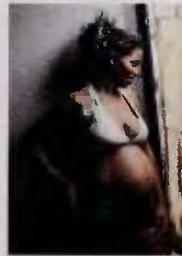
Σελίδα: 10

ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ο χρόνος κύησης και η θνησιγένεια

ΛΟΝΔΙΝΟ. Με κάθε πρόσθετη εβδομάδα που η εγκυμοσύνη συνεχίζεται μετά την 37η, η πιθανότητα θνησιγένειας αυξάνεται, σύμφωνα με νέα βρετανική έρευνα, τη μεγαλύτερη του είδους της έως σήμερα. Τα αποτελέσματα, που δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό PLOS Medicine, αναδεικνύουν έναν μικρό αλλά σημαντικό αυξημένο κίνδυνο θνησιγένειας στις μπτέ-

ρες που συνέχισαν την εγκυμοσύνη τους έως τις 41 εβδομάδες (περίοδο όπου συνήθως προκαλείται τεχνητός τοκετός), σε σύγκριση με εκείνες που γέννησαν σε 40 εβδομάδες. Παρ' όλα αυτά, οι γυναίκες που βρίσκονται στη 41η εβδομάδα κύησης δεν χρειάζεται να ανησυχούν, αφού ο απόλυτος κίνδυνος παραμένει εξαιρετικά μικρός, καθώς ισοδυναμεί με επιπλέον θνησιγένεια για κάθε 1.449 εγκυμοσύνες, σε σύγκριση

με μια κύηση 40 εβδομάδων. Οι ερευνητές ανέλυσαν δεδομένα από 13 ξεχωριστές μελέτες στο Ηνωμένο Βασίλειο, στις ΗΠΑ, στη Δανία και στη Νορβηγία, στις οποίες περιλαμβάνονταν 15,12 εκατομμύρια εγκυμοσύνες, 17.830 θνησιγένειες και 2.348 βρεφικοί θάνατοι (έως και 28 μέρες μετά τη γέννα). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η αύξηση του χρόνου κύησης συνδέεται με τη θνησιγένεια.

3. ΣΚΑΕΙ ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ

Μέσο: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΛΑΡΙΣΑΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .03/07/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .05/07/2019

Σελίδα: 12

Το 40% των Ελλήνων θα είναι άνω των 65 το 2050

ΣΤΟΙΧΕΙΑ - ΣΟΚ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ

Ακρως ανησυχητικά στοιχεία που φανερώνουν γιγάντωση του δημογραφικού προβλήματος της Ελλάδας αναδεικνύει νέα έρευνα που διενήργησε το Εργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Όπως τονίζεται στην έρευνα για το δημογραφικό, που έγινε με επικεφαλής τον καθηγητή Δημογραφίας Βύρωνα Κοτζαμάνη, για πρώτη φορά -από τα τέλη της δεκαετίας του 1990- ο πληθυσμός των παιδιών (0-14 ετών) είναι μικρότερος από αυτόν των Ελλήνων ηλικίας 65 ετών και άνω.

Η διαφορά στους αριθμούς είναι συντριπτική καθώς υπολογίζεται ότι το 2018 η ομάδα των άνω των 65 ήταν κατά 800.000 ανθρώπους μεγαλύτερη από τα παιδιά των 0-14 ετών!

Ο κ. Κοτζαμάνης, διευθυντής του Εργαστηρίου Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, προσθέτει στην έρευνά του ότι το 22% των κατοίκων της Ελλάδας είναι πλέον ηλικίας άνω των 65 ετών, ενώ το ποσοστό των 85 ετών και άνω «αγγίζει» το 3,5% (το 1951 ήταν μόλις 0,04%). Τα συγκλονιστικά συμπεράσματα της έρευνας δημοσιεύθηκαν στο 35ο τεύχος των «Δημογραφικών Νέων» (έκδοση του Εργαστηρίου Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας), με τον τίτλο «Ελλάδα - Δημογραφικές εξελίξεις και δημογραφικές προκλήσεις».

Ο Βύρωνας Κοτζαμάνης δήλωσε σχετικά ότι «η μείωση της γαμπιότητας και της γεννητικότητας/γονιμότητας, η αύξηση των εκτός γάμου γεννήσεων και των διαζυγίων και η ανάδειξη νέων μορφών συμβίωσης (βλ. σύμφωνα συμβίωσης) συρρίκνωσαν όχι μόνον τον αριθμό των πολυμελών και των διαμελών νοικοκυριών αλλά και αυτόν των πολυτέκνων οικογενειών, καθώς οι τρίτες και τέταρτες γεννήσεις από το 15% και 25% του συνόλου των γεννήσεων στις

αρχές της δεκαετίας του '50, αποτελούν σήμερα ανύστοιχα το 10% και 8%».

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕΤΑ ΤΑ 31

Όπως εξήγησε, μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, η μικρή σε μέγεθος πυρηνική οικογένεια που προκύπτει από γάμο είναι μεν κυρίαρχη ακόμη, το ποσοστό όμως των ζευγαριών που συμβιώνουν χωρίς γάμο αυξάνεται σταθερά, όπως αυξάνεται τόσο το ποσοστό των παιδιών που ζει με γονείς που δεν έχουν ποτέ παντρευτεί όσο και οι συμβιώσεις με σύμφωνο, οι οποίες ξεπερνούν πλέον τις 4.000 (για συμβίωση σχεδόν ανά 10 πρώτους γάμους)». Αυξάνεται επίσης, αναφέρει ο ίδιος, τόσο το πλήθος των μονογονεϊκών οικογενειών που αποτελούνται συνήθως από γυναίκες (απόρροια της αύξησης των διαζυγίων και των εκτός γάμου γεννήσεων που από 2% το 1990 εγγίζουν πλέον το 10%) όσο και ο αριθμός των άτεκνων ατόμων (πάνω από το 20% σχεδόν των γυναικών που γεννήθηκαν στα τέλη της δεκαετίας του 1970 δεν θα αποκτήσουν ένα παιδί). Τέλος, τις τελευταίες δεκαετίες, αναφέρει ο ίδιος, αυξάνεται και η μέση ηλικία όσων γυναικών αποκτούν πρώτο παιδί (άνω των 31 ετών το 2018 έναντι 26 ετών στα τέλη της δεκαετίας του '80 και 29 ετών τη δεκαετία του 1950) ενώ ταυτόχρονα άλμαξέ ριζικά και η κατανομή των γεννήσεων ανά ηλικία της μητέρας καθώς, ενώ τέσσερις δεκαετίες πριν 1 στις 2 γεννήσεις προέρχονταν από μητέρες μεγαλύτερες των 30 ετών, σήμερα, το αυτό ισχύει για 2 στις 3 γεννήσεις. Επομένως, διαπιστώνει ο κ. Κοτζαμάνης, οι οικογενειακές δομές μας σήμερα διαφοροποιούνται σημαντικά αυτών του πρόσφατου παρελθόντος, και κατ'επέκταση, τα νέα οικογενειακά πρότυπα που αναδύονται δεν είναι δυνατόν να μην λαμβάνονται υπόψη στον σχεδιασμό και την υλοποίηση των προτεραιοτήτων στη διαμόρφωση της οποίας δημογραφικές πολιτικές.

ΕΦΙΑΛΤΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ

Όσον αφορά στο μέλλον, ο καθ. της Δημογραφίας και Δι/ντής του Εργαστηρίου Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων (ΕΔΚΑ) του Παν. Θεσσαλίας αναφέρει ότι: - Το 2035 το ποσοστό των > 65 ετών και των >85 ετών στον συνολικό πληθυσμό αναμένεται να κυμανθεί γύρω από το 27,5% για τους πρώτους και το 4,3% για τους δεύτερους, ενώ τα ποσοστά των νέων (0-14 και 0-18 ετών) αντίστοιχα θα κυμανθούν από 11,0% έως 12,4% και από 15,8% έως 14,2%.

- Το 2050 το ποσοστό των > 65 ετών και των >85 ετών στον συνολικό πληθυσμό (22% και 3,5% το 2019) αναμένεται να κυμανθεί από 33,1% έως 30,3% για τους πρώτους και 6,5%-4,9% για τους δεύτερους, ενώ τα ποσοστά των νέων (0-14 ετών και 0-18 ετών) από 14,8% έως 12,0% για τους πρώτους και από 19% έως 15,4% για την δεύτερη ομάδα αντίστοιχα.

Η συρρίκνωση του συνολικού πληθυσμού που καταγράφεται σε όλα τα σενάρια δημογραφικών προβολών και η συνεχιζόμενη γήρανσή του, επισημαίνει ο κ. Κοτζαμάνης, αναμένεται να επιηρεάσουν και τον πληθυσμό εργασιμής ηλικίας, ο οποίος θα φθίνει συνεχώς, για να αναφέρει ότι «το 2035 το ποσοστό των 15-64 στο συνολικό πληθυσμό (65% το 2015) θα μειωθεί στο 60% έως 61% το 2035 και θα κυμανθεί γύρω από το 55% το 2050.

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Η μείωση του πληθυσμού εργασιμής ηλικίας επιταχύνεται σε όλα τα σενάρια δημογραφικών προβολών μετά το 2030, η επιτάχυνση δε αυτή οφείλεται κυρίως σε δύο λόγους: στην προοδευτική είσοδο στην ομάδα του πληθυσμού εργασιμής ηλικίας των ολοκληθθέντων γενεών >2010 και στην προοδευτική έξοδο από την ομάδα αυτή των πολυηλικότερων γενεών της εικοσαετίας 1955 -1975. Η προαναφερθείσα μείωση θα επηρεάσει προφανώς και τον οικονομικά ενεργό πληθυσμό (4,6 εκατ. σήμερα), ο οποίος ενδέχεται το 2035 να υπολείπεται, (ευνοϊκότερο/ δυσμενέστερο σενάριο) κατά 0,5-1 εκατ., το δε 2050 κατά 1,1 -1,7 εκατ.».

Συμπερασματικά, τονίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο κ. Κοτζαμάνης «οι επιπτώσεις των αλλαγών που έχουν ήδη γίνει -αλλά και αυτών που αναμένονται-, είναι πολυπληθές, και έχουν αρχίσει ήδη να μας προβληματίζουν. Αρχίζουμε, έστω και καθυστερημένα, να καταλαβαίνουμε ότι η Δημογραφία αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για το μέλλον μας, παράγοντα που δεν έχουμε πλέον την πολυτέλεια να υποτιμούμε».

Καταλήγοντας, ο Βύρωνας Κοτζαμάνης λέει: «Το "δημογραφικό" είναι σήμερα μια από τις μεγάλες προκλήσεις που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε και οι έχοντες την ευθύνη σχεδιασμού και λήψης αποφάσεων σε πλήθος πεδίων σε εθνικό και περιφερειακό-τοπικό επίπεδο δεν είναι δυνατόν να παραμένουν θεατές των δημογραφικών μας εξελίξεων και να μην έχουν σαφή εικόνα για τις επερχόμενες αλλαγές και για τις επιπτώσεις τους. Ξέου και η αναγκαιότητα της διαμόρφωσης μιας συνεκτικής δημογραφικής πολιτικής, που απαιτεί εκτός των άλλων- και την ενίσχυση της δημογραφικής έρευνας καθώς, αν η γνώση αναδεικνύει προβλήματα, η αγνοία δεν μπορεί να τα λύσει».

4. ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΟΗΣ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΟΗΣ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Μέσο: ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .05/07/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .05/07/2019

Σελίδα: 26

ΤΗΣ
ΝΙΚΚΕ
ΚΕΡΑΜΕΖΙ*

Η ανάγκη ανασχεσης της «διαρροής εγκεφάλων» στο εξωτερικό

ΟΡΟΣ «brain drain» αναπτύχθηκε κυρίως στη μεταπολεμική Αγγλία για να περιγράψει τη μαζική μετανάστευση και φυγή υψηλά καταρτισμένου και εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Στην Ελλάδα ο όρος παρέμεινε σε κάποιο βαθμό άγνωστος μέχρι το ξέσπασμα της κρίσης. Την περίοδο 1999-2006, μόλις 2.552 καταρτισμένοι νέοι επιστήμονες άφησαν την Ελλάδα προς αναζήτηση καλύτερων επαγγελματικών ευκαιριών στο εξωτερικό. Στην Ελλάδα της κρίσης, και συγκεκριμένα την περίοδο 2009-2014, ο αριθμός των καταρτισμένων νέων επιστημόνων που έφυγαν από τη χώρα αυξήθηκε κατά 79,5% στις 20.281 εξαιτίας των περιορισμένων δυνατοτήτων εξεύρεσης εργασίας και της δραματικής επιδείνωσης του βιοτικού επιπέδου.

ΟΙ ΜΕΛΕΤΕΣ επιβεβαιώνουν επίσης ότι πολλοί από αυτούς που έφυγαν κατείχαν ανώτατη πανεπιστημιακή μόρφωση ή και επαγγελματική εξειδίκευση στο αντικείμενό τους. Η δε μελέτη του European University Institute (Μάρτιος 2014) συμπεραίνει ότι το 79% όσων έφυγαν την περίοδο της κρίσης είχε μεν θέση εργασίας, αλλά ένιωθε ότι δεν υπάρχει μέλλον στη χώρα (50%) ή δεν είχε επαγγελματικές ευκαιρίες (25%). Σύμφωνα με άλλες έρευνες, πολλοί περισσότεροι είναι οι Έλληνες συνολικά που αναζητούν εργασία

στο εξωτερικό την περίοδο 2008-2016. Παράλληλα, περίπου 35.000 νέοι Έλληνες αυτή τη στιγμή σπουδάζουν στο εξωτερικό και ενδέχεται να παραμείνουν εκεί.

ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ ότι το φαινόμενο αυτό πρέπει να ανασχεθεί. Γιατί η εκροή ανθρώπινου κεφαλαίου επιδρά ευθέως και στην ελληνική οικονομία. Οχι μόνο ως προς την έλλειψη στελεχών υψηλού επιπέδου για τις ελληνικές εταιρείες και τις βραχυπρόθεσμες δημοσιονομικές συνέπειες, καθώς συνεπάγεται απώλειες σε φόρους εισοδήματος, αποταμίευσης και καταναλωτικών δαπανών, αλλά και γιατί στερεί από τη χώρα τη δυνατότητα να παραγάγει προϊόν υψηλότερης αξίας και οδηγεί σε απώλεια αναπτυξιακής δυναμικής. Υπονομεύει επίσης την προσπάθεια μετάβασης στην οικονομία της γνώσης, ενώ επιδεινώνει ευθέως και το δημογραφικό πρόβλημα.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ, ΠΟΛΛΑ: παρατεταμένη υψηλή ανεργία, που πλησιάζει το 50% στους νέους, συρρίκνωση της ελληνικής οικονομίας τα χρόνια της κρίσης, υψηλό εργασιακό κόστος για τις εταιρείες, εμπόδια στην επιχειρηματικότητα, ανεπαρκής χρηματοδότηση και επένδυση στην έρευνα και καινοτομία (μόλις 0,56% του ΑΕΠ) και παράλληλα περιορισμένη προσφορά εξειδικευμένων θέσεων σε τομείς τεχνολογίας και έντασης γνώσης, απουσία σύνδεσης της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης με τις ανάγκες της αγοράς εργα-

4. ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΟΗΣ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΟΗΣ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Μέσο: ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .05/07/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .05/07/2019

Σελίδα: 27

σίας. Περαιτέρω όμως τα αίτια θα πρέπει να αναζητηθούν στους χαμηλούς δείκτες κοινωνικού κεφαλαίου και στην εκτεταμένη διαφθορά και αναξιοκρατία, που αποθαρρύνουν εντέλει την επιχειρηματική δραστηριοποίηση στην Ελλάδα.

ΛΥΣΕΙΣ ΜΑΓΙΚΕΣ δεν υπάρχουν, διότι η ουσιαστική ανάσχεση του φαινομένου προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης και των μακροπρόθεσμων προοπτικών της ελληνικής οικονομίας. Εκτιμώ, ωστόσο, ότι οι προγραμματικές θέσεις της Νέας Δημοκρατίας αποτελούν τη μόνη ευκαιρία η χώρα να βαδίσει με συνέπεια προς την κατεύθυνση αυτή. Πέραν της προσδοκώμενης άμεσης βελτίωσης του οικονομικού κλίματος, η ΝΔ έχει παρουσιάσει ένα συνεκτικό πρόγραμμα, που αποσκοπεί στη δημιουργία νέου πλούτου, με στοχευμένες δράσεις για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, τη μείωση της γραφειοκρατίας και των ρυθμιστικών εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, καθώς και τη μείωση της φορολογίας, που θα επιτρέψουν σταδιακά την ανάληψη

κινδύνων και την προσέλκυση επενδύσεων, με στόχο να απελευθερωθούν οι παραγωγικές δυνάμεις της κοινωνίας.

ΕΞΙΣΟΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ είναι, κατά την άποψή μου, ότι το πρόγραμμα της ΝΔ επιμένει στην ανάγκη μιας γενναίας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης αλλά και στην ανάγκη δημιουργίας μιας αποτελεσματικότερης δημόσιας διοίκησης με μηχανισμούς διαφάνειας και λογοδοσίας, που θα στηρίξει την ιδιωτική πρωτοβουλία - προτεραιότητες που αποσκοπούν τελικά στην επίτευξη υψηλότερων δεικτών κοινωνικού κεφαλαίου, που με τη σειρά τους ευνοούν την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας μέσω της εμπέδωσης ποιοτικότερων κανόνων κοινωνικής συμπεριφοράς και εμπιστοσύνης στους θεσμούς.

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΥΤΟ, στόχευση δεν είναι μόνο να επαναπατριστούν οι νέοι που έφυγαν, αλλά και να εξασφαλίσουμε τις κατάλληλες συνθήκες ώστε να μην φύγουν άλλοι. Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει, ενδεικτικά, τη στήριξη στις νεοφυείς και καινοτόμες επιχειρήσεις με γενναία φορολογικά κίνητρα που θα δημιουργήσουν ποιοτικές και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, τη δημιουργία ειδικών θέσεων στα ελληνικά πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα για διακεκριμένους νέους Έλληνες επιστήμονες που έφυγαν στο εξωτερικό, όπως και για εκείνους που παραμένουν στη χώρα, και την ουσιαστική σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας ώστε όλοι οι νέοι να έχουν καλύτερες προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης.

Στόχευση δεν είναι μόνο να επαναπατριστούν οι νέοι που έφυγαν, αλλά και να εξασφαλίσουμε τις κατάλληλες συνθήκες ώστε να μην φύγουν άλλοι

* Υποψήφια Βουλευτής στον Βόρειο Τομέα της Β' Αθήνας με τη Νέα Δημοκρατία